

Mødet den 12. Septbr. 1912. (For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen, Magnus Nielsen og Dagmar Petersen.

1. (J. Nr. 309--1912). Indstilling fra Skoleudvalget om at bortgive en ledig **Friplads i Fru Laursens Realskole** til Anna Bentzen, Datter af Skrædder Bentzen, Munkegade 70.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 112—1912). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet angaaende Spørgsmaalet om **Inddragelse af fhv. Direktør Gunsts Pension.**

Formanden meddelte, at man havde indhentet Højesteretssagfører Vagn Aagesens Erklæring, og at Udvalget i Henhold til denne indstillede at standse Sagen og tilbagekalde Byraadets Skrivelser til Gunst af 8. Maj og 11. Juni. Taleren ansaa det dog for heldigere at meddele Gunst, at Byraadet nu var kommet til en anden Overbevisning. Efter Højesteretssagførerens Mening maatte der ved Udtrykket »udenlandsk Tjeneste« forstaas udenlandsk Statstjeneste. Denne Antagelse var ogsaa tidligere gjort gældende fra Talerens Side, og hermed faldt i Virkeligheden Grundlaget for Inddragelsen af Gunsts Pension bort. Det kedelige var, at man uden nærmere Definition havde

optaget dette Udtryk fra Statens Pensionslov i Pensionsreglementet. Medens Højesteretssagføreren udtalte sig ret bestemt om dette Punkt, var han mere tvivlende om, hvorvidt Gunst kunde indanke Spørgsmaalet for Domstolene, men mente dog, at dette kunde gøres, efter at Ministeriet først havde været spurgt. Taleren ansaa det for rigtigst at følge Indstillingen.

S a m u e l s e n oplyste, at Udvalget efter at have gennemlæst Højesteretssagførerens Mening var kommet til den Overbevisning, at der intet var at gøre. Højesteretssagføreren lagde stor Vægt paa den af Stadslæge Lunddahl i sin Tid udstedte Erklæring, hvori stod, at Gunst nok kunde paatage sig lettere Arbejde. Betydningen af dette havde man maaske noget overset, da Ansøgningen om Afsked med Pension blev bevilget.

J a k o b J e n s e n mente, at man burde ændre Pensionsreglementet, saa den Slags kedelige Situationer kunde undgaas. En saa vag Lægeattest burde ikke kunne berettigede til Afsked med Pension.

F o r m a n d e n bemærkede, at det dog var Byraadets egen Skyld, at Afskeden var blevet meddelt paa Grundlag af Lægeerklæringen fra Lunddahl.

J. C. P e t e r s e n forekom det, at den største Fejl laa deri, at Lægeerklæringen var udstedt af Gunsts egen Læge. Hvis man traf en saadan Ordning, at en bestemt Læge skulde erklære sig, naar en kommunal Funktionær søgte Afsked paa Grund af Svagelighed, vilde man sikkert opnaa at faa klarere Erklæringer.

S a m u e l s e n tvivlede om, at man opnaaede noget ved at antage en bestemt Læge til at undersøge de Funktionærer, der søgte Afsked paa Grund af Svagelighed, idet denne Læge næppe vilde er-

klære sig, før han havde konfereret med vedkommendes Læge.

M o u s t e n vilde synes, at der i Pensionsreglementet kunde indsættes en Bestemmelse om, at hvis en pensionsnydende Funktionær overtog en fast Plads, skulde en til den Løn, han tjente, svarende Del fradrages i Pensionen.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 301—1912). Indstilling fra Budgetudvalget vedrørende den for Kommunen flydende Udgift ifølge **Overenskomsten med Enkefru W. Weis, Tømrermester J. Th. Pedersen og Sagfører Jacob Brandt** angaaende Gadeanlæg over Ejendommen Matr. Nr. 427 a og 427 b af Bygrundene.

F o r m a n d e n erindrede om, at Sagen i sidste Møde var blevet henvist til Budgetudvalget for saa vidt angik Udgiften for Kommunen til Opførelse af Bolværk og Køb af de 690 □ Alen Grund, ialt 19280 Kr. Udvalget havde da været klar over, at der var 3 Veje at gaa, idet man enten kunde tage Beløbet af Laan, opføre det paa Brolægningsvæsenets Budget for næste Aar eller afholde det af Kontoen for Gadeanlæg Nord for Aaen. Da Laanemidlerne imidlertid var stærkt optaget, og da man sædvanlig plejede at beskære Brolægningsvæsenets Budget ret stærkt, indstillede Udvalget at vælge den tredje Udvej, altsaa at afholde Udgiften paa Kontoen for Gadeanlæg Nord for Aaen, skønt man maaske kom lige paa Grænsen af, hvad der var Meningen med denne Konto.

J a k o b J e n s e n kunde tiltræde Indstillingen, men ønskede at henstille, at der paa de aarlige Budgetter fremtidig optoges et Beløb, hvoraf den Slags Udgifter og Udgifter ved Ekspropriationer kunde afholdes. Efterhaanden som Udviklingen skred frem, vilde man undertiden komme til at

betale for de Udvidelser, Byraadet vedtog, og det vilde saa være rart at have en Konto at afholde disse Udgifter paa.

F o r m a n d e n lovede, at Hr. Jakob Jensens Henstilling skulde blive overvejet til næste Budgetbehandling.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 74—1912). Indstilling fra Budgetudvalget i Anledning af en fra Sagfører Grandjean modtaget Salærregning vedrørende **Aabysagen**.

F o r m a n d e n meddelte, at Sagfører Grandjean havde tilstillet Byraadet en Regning paa 1835 Kr. 37 Øre for Aabysagen, og at Udvalget indstillede at anerkende Regningen. Det tidligere til Overretssagfører Johan Pedersen udbetalte Beløb angik alene Forbudssagen, og dermed var alt saa givet, at Sagføreren havde Krav paa Salær for det øvrige Arbejde i Aabysagen. Om Salærets Størrelse kunde egentlig kun Johan Pedersen udtale sig, men af letforstaaelige Grunde kunde man jo ikke henvende sig til ham, og da Udvalget ikke havde nogen berettiget Indvending at gøre, kunde det ikke se andet, end at Regningen maatte honoreres.

J a k o b J e n s e n spurgte, om man havde Saldokvittering fra Johan Pedersen, hvis Regningen blev betalt.

F o r m a n d e n besvarede dette Spørgsmaal bekræftende.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 216—1912). Indstilling fra Budgetudvalget angaaende Størrelsen af den fhv. Overpolitibetjent H. P. Hansen tilkommende **Pension**.

F o r m a n d e n meddelte, at Budgetudvalget i Henhold til Forhandlingen i Mødet den 11. Juni havde taget Hansens Andragende om Pension op

til ny Overvejelse. Baade efter de foreliggende Lægeerklæringer og efter hvad der iøvrigt var oplyst maatte man gaa ud fra, at Hansens Svaghed skyldtes de ham under Udførelsen af hans Tjeneste tilføjede Beskadigelser, og at hans Svaghed var Grunden til Afskedigelsen. Pensionsreglementets § 5 maatte derfor komme til Anvendelse, men da Udvalget var paa det rene med, at det ikke kunde anses for rigtigt altid i saadanne Tilfælde at gaa til Maksimum af Pensionen, indstillede det, at Pensionen sattes til 1200 Kr.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 24²—1912). Andragende fra Aage Jacob Laurits Jensen om **Fuldmyndighedsbevilling**.

Anbefaledes.

7. (J. Nr. 15¹³—1912). Andragende fra Ostehandler Anders Andersen om dansk **Indfødsret**.

Anbefaledes.

8. (J. Nr. 18²—1912). Andragende fra Skræder S. Laursen om **Fritagelse for Hundefgift**.

Bevilgedes.

9. (J. Nr. 270—1912). Andragende fra Stadsingeniørens Kontorpersonale om **Sommerferie i 12 Søgnedage**.

Formanden meddelte, at Lønudvalget henstillede til de forskellige Udvalg, som hidtil ikke har givet Ferie i 12 Søgnedage, at der, uden at det fastsættes som nogen bestemt Regel eller Ret, gives Kontorpersonalet Sommerferie indtil 12 Søgnedage, dog under Forbehold af, at Arbejdet fordeles saaledes blandt Personalet, at det ikke medfører nogen Ulempe for Arbejdets regelmæssige Gang, og at der ikke antages Ekstrahjælp i den Anledning.

Samuel sen oplyste, at det var i Strid med Byraadets Beslutning af 1906 at give Sommerferie

i 12 Søgnedage, men at en Ferie af denne Længde dog gennem flere Aar var blevet givet for alle andre Kontorpersonaler end Stadsingeniørens og Bygningsvæsenets. Da det vilde være vanskeligt atter overalt at vende tilbage til kun at give 6 Dage Ferie, og da Byraadet i April Maaned havde afslaaet de kommunale Arbejderes Andragende om 14 Dage Ferie, mente Lønudvalget det rigtigst at overlade det til de to Udvalg, der endnu kun gav 6 Dages Ferie, selv at træffe Bestemmelse om Feriens Længde.

Jakob Jensen fandt det underligt, at der ikke skulde være noget at gøre, naar Byraadet dog havde vedtaget en Ordning. Naar Kontorerne kunde give Ferie i 14 Dage, uden at det medførte Antagelse af Ekstrahjælp, maatte de være godt hjulpne med Mandskab. Paa Belysningsvæsenets Kontor havde Taleren set mindst 14—16 Mand beskæftiget, og hvis de hver skulde have en Ferie paa 14 Dage i Sommermaanederne, uden at der skulde antages Ekstrahjælp, maatte det Kontor være særdeles godt besat. Det kunde ikke gaa an, at Kontorarbejdet i større Grad blev lagt hen, saa Forholdet maatte være saaledes, at Kontorbestyreren maatte antage den nødvendige Hjælp, naar Personalet havde Ferie. Her maatte ogsaa tænkes paa, at der paa Kontorerne ofte forekom Ekstraarbejde, til hvilket Anledningen var umulig at kontrollere. Skulde Kontorpersonalet have Sommerferie i 14 Dage, burde man gøre Skridtet fuldt ud og ogsaa give Arbejderne Ferie i 14 Dage. Enten maatte man gøre det eller lade det blive ved 6 Dage foreløbig, hvilket tiltalte Taleren bedst. Iøvrigt syntes Taleren ikke om, at Funktionærerne kom med den Slags Andra-

gender lige foran et Valg. Taleren henstillede at afvise Andragendet.

M o u s t e n havde intet imod, at der blev givet Ferie i 14 Dage, men mente, at naar Byraadet havde vedtaget kun at give Ferie i en Uge, maatte dette følges. Taleren havde sig bevidst ikke været med til at bevilge Stedfortrædere for de Kontorer, hvor der var blevet givet Ferie i 2 Uger.

S a m u e l s e n bemærkede, at Byraadsbeslutningerne selvfølgelig skulde overholdes. Forholdet var imidlertid, at det var de forskellige Kontorbestyrere, der for lange Tider siden havde givet Ferier i 12 Søgnedage. Selv om alle 20 Mand paa Belysningsvæsenets Kontor fik 12 Dages Ferie, kunde der dog ikke blive Arbejde til een Ekstramand. Taleren var enig i, at naar Kontorfolkene skulde have 14 Dages Ferie, burde Arbejderne ogsaa have det. Iøvrigt havde han intet imod, at Sagen blev afvist i Aar.

C h r i s t e n s e n anbefalede at blive ved de 6 Dage, der var gældende for Arbejderne. Arbejdstiden for Kontorpersonalet var ikke længere, end at det nok kunde nøjes med denne Ferie.

J a c o b s e n mente, at der maaske nok paa nogle Kontorer kunde gives noget længere Ferie, uden at man behøvede at antage Ekstrahjælp, fordi de forskellige Kontorer næppe havde lige travlt om Sommeren. Taleren havde imidlertid af Hensyn til Konsekvenserne intet imod foreløbig at stille Sagen i Bero.

M i k a e l J o h a n s e n kunde ganske slutte sig til Hr. Jakob Jensens Udtalelser. Hvis Personalet kunde faa Ferie, uden at der maatte antages Ekstrahjælp, maatte der være for mange paa Kontorerne. Dette burde undersøges. De fleste nærings-

drivende arbejdede langt mere end 6 Timer om Dagen og havde ingen Sommerferie.

J u l. A n d e r s e n havde i og for sig intet imod, at man bevilgede 14 Dages Sommerferie, naar det blot kom til at gælde for alle, men det vilde være urimeligt at give 14 Dages Ferie til de Folk, der havde den korteste Arbejdstid, naar de andre skulde nøjes med en Uge. Taleren havde lagt Mærke til, at der ofte var Lys om Natten paa Skattekontoret og Kæmnerkontoret. Enten maatte der være for meget Arbejde til Mandskabet paa disse Kontorer, eller ogsaa bestiltes der for lidt i Kontortiden. Taleren henstillede at faa dette Forhold undersøgt.

M o u s t e n troede ikke, det kunde være for Kommunen, der blev arbejdet saa sent paa Kæmnerkontoret og Skattekontoret. Derimod havde Kasseudvalget i sin Tid tilladt privat Arbejde paa disse Kontorer.

C h r i s t e n s e n var overbevist om, at Kontorchefen paa Belysningsvæsenet ikke lod Kontorpersonalet drive Tiden bort. For nylig havde Personalet saaledes henvendt sig til Udvalget i Anledning af, at Kontorchefen havde udvidet Arbejdstiden med 1 Time, men Kontorchefen havde forklaret, at dette skyldtes, at Personalet havde noget Arbejde, det burde have været færdig med.

N i e l s J e n s e n henstillede til Kasseudvalget at ordne Forholdene saaledes, at Kontorpersonalet ikke maatte tage Privatarbejde.

Det vedtoges at stille Sagen i Bero.

10. (J. Nr. 272—1912). Andragende fra Arbejdsmand under Broilægningsvæsenet J. Møller om **Sommerferie**, uagtet han i 1912—13 ikke har haft den for at være ferieberettiget udkrævede Indtægt.

Andragendet afsloges.

11. (J. Nr. 12¹¹—1912). Indstilling om Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser**.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 25²—1912). Andragende fra Gæstgiver Jens Andersen Jensen, »Nørrelyst«, om **Dispensation fra Lov Nr. 121 af 20. April 1906**.

Anbefaledes.

13. (J. Nr. 24³—1912). Andragende fra Kommis Alfred Erichsen om **Fuldmyndighedsbevilling**.

Kunde ikke anbefales.

